

Sygn. akt VI U 86/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 września 2018 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Kryńska - Mozolewska

Protokolant: starszy protokolant sądowy Marzena Szablewska

po rozpoznaniu w dniu 20 września 2018 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z odwołania A. W.

od decyzji (...) w W. z dnia(...) r., znak: (...) i z dnia (...) znak: (...)

przeciwko (...)w W.

o zasiłek chorobowy

zmienia zaskarżone decyzje w ten sposób, że przyznaje odwołującej A. W. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 1 stycznia 2018 roku do 15 lutego 2018 roku.

Sygn. akt VI U 86/18

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia (...) znak: (...),(...) w W. odmówił A. W. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 1 stycznia 2018 roku do 23 stycznia 2018 roku. W uzasadnieniu decyzji ZUS podniósł, że z posiadanej dokumentacji wynika, że tytuł ubezpieczenia A. W. ustał w dniu 31 grudnia 2017 roku, jednocześnie po ustaniu tytułu ubezpieczenia kontynuuje ona wcześniej podjętą pracę zarobkową z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej.

Decyzją z dnia (...) znak: (...), (...)w W. odmówił A. W. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 1 stycznia 2018 roku do 15 lutego 2018 roku. W uzasadnieniu decyzji ZUS podał, że po ustaniu tytułu ubezpieczenia A. W. kontynuuje wcześniej podjętą w dniu 15 sierpnia 2016 roku pracę zarobkową z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej.

(decyzja z dnia 01.02.2018r. oraz decyzja z dnia 20.02.2018r. – akta organu rentowego)

Od powyższych decyzji A. W. wniosła odwołania w których wskazała, że nie kontynuuje ona żadnej pracy zarobkowej i nie wykonywała takiej pracy przez cały okres niezdolności do pracy. Podkreśliła ona, że prowadzona przez nią działalność gospodarza pozostaje jedynie „na papierze”, w rzeczywistości działalność ta nie funkcjonuje, odwołująca się nikogo nie zatrudnia, nie złożyła żadnych dokumentów w celu uzyskania licencji transportowej. Odwołująca się wniosła o zmianę obu decyzji i przyznanie jej prawa do zasiłku chorobowego za okres od 1 stycznia 2018 roku do 15 lutego 2018 roku.

(odwołania – k. 1 – 2 verte)

W odpowiedzi na odwołania ZUS wniósł o ich oddalenie. W uzasadnieniu swego stanowiska organ rentowy powtórzył argumentację zawartą w uzasadnieniu obu skarżonych decyzji.

(odpowiedź na odwołanie – k. 3)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołująca się A. W. była niezdolna do pracy w okresie od 27 grudnia 2017 roku do 15 lutego 2018 roku. Dnia 31 grudnia 2017 roku ustał jej stosunek pracy u pracodawcy (...) w W..

(dowód: zwolnienia lekarskie – akta organu rentowego, zeznania odwołującej się A. W. – protokół rozprawy z dnia 20.09.2018r. od 00:06:12 do 00:10:12)

W 2016 roku odwołująca się zarejestrowała działalność gospodarczą – firmę transportową. Jednak tuż po jej założeniu zmieniły się przepisy transportowe i odwołująca się nie interesowała się dalej tą działalnością, zapomniała o niej. Nie miała ona żadnego przychodu z tej działalności.

(dowód: zeznania odwołującej się A. W. – protokół rozprawy z dnia 20.09.2018r. od 00:06:12 do 00:10:12)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wskazane wyżej dowody, których wiarygodność nie była kwestionowana przez strony w toku postępowania. Sąd oparł się na zeznaniach odwołującej się A. W., które zostały uznane za wiarygodne w całości, są bowiem zgodne z pozostałym materiałem dowodowym, a ZUS nie przedstawił żadnego materiału dowodowego, który mógłby podważyć ich wiarygodność.

Sąd zważył, co następuje:

Przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie jest odwołanie A. W. od decyzji odmawiających jej prawa do zasiłku chorobowego za łączny okres od 1 stycznia 2018 roku do 15 lutego 2018 roku.

Zgodnie z regulacją z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (t.j. – Dz. U. z 2017 roku, poz. 1368, ze zm.; dalej jako: ustawa zasiłkowa) zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego.

W niniejszej sprawie tytuł ubezpieczenia chorobowego A. W. trwał do dnia 31 grudnia 2017 roku. Niezdolność do pracy odwołującej się powstała jeszcze przed ustaniem jej tytułu ubezpieczenia, stąd też powinna ona zachować prawo do zasiłku, o ile nie zostały spełnione negatywne przesłanki z art. 13 ustawy zasiłkowej. Zgodnie bowiem z art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy zasiłkowej zasiłek chorobowy z tytułu niezdolności do pracy powstałej w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego nie przysługuje za okres po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego, jeżeli osoba niezdolna do pracy kontynuuje działalność zarobkową lub podjęła działalność zarobkową stanowiącą tytuł do objęcia obowiązkowo lub dobrowolnie ubezpieczeniem chorobowym albo zapewniającą prawo do świadczeń za okres niezdolności do pracy z powodu choroby. W niniejszej sprawie organ rentowy argumentował, że po ustaniu tytułu ubezpieczenia odwołująca się prowadziła swoją działalność gospodarczą, zarejestrowaną jeszcze w 2016 roku.

Z ustaleń poczynionych przez Sąd wynika, że faktycznie po dniu 31 grudnia 2017 roku odwołująca się nadal miała zarejestrowaną na siebie działalność gospodarczą – firmę transportową. W istocie jednak nigdy nie zajmowała się ona prowadzeniem tej działalności, bowiem po jej założeniu okazało się, że zmieniły się przepisy transportowe, w związku z czym odwołująca się nawet nie starała się o dokumenty potrzebne do prowadzenia działalności w sektorze transportu. Nie wyrejestrowała ona co prawda swej działalności, jednak faktycznie jej nie wykonywała i nie osiągała z tego tytułu żadnych przychodów.

W tym miejscu należy przeanalizować, czy rzeczywiście w niniejszej sprawie za spełnioną można uznać przesłankę z art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy zasiłkowej. Warto bowiem zwrócić uwagę że regulacja ta w swej treści wskazuje na sytuację, w której osoba niezdolna do pracy po ustaniu jej tytułu ubezpieczenia kontynuuje działalność zarobkową, stanowiącą tytuł do objęcia dobrowolnie ubezpieczeniem chorobowym. Otóż w ocenie Sądu poprzez wprowadzenie takiej regulacji ustawodawcy chodziło o wyeliminowanie sytuacji, w których dana osoba zachowuje prawo do zasiłku chorobowego z tytułu poprzedniego zatrudnienia, a jednocześnie ma inne źródło dochodu w okresie objętym zwolnieniem lekarskim. Stąd też niezwykle istotnym jest ustalenie nie tyle, czy odwołująca się miała w okresie swej niezdolności do pracy zarejestrowaną działalność gospodarczą, ale czy w ramach owej działalności uzyskiwała w okresie tej niezdolności do pracy jakiegokolwiek dochody stanowiące źródło utrzymania.

W niniejszej jednak sprawie, co zostało już wyżej wskazane, odwołująca się w istocie nie wykonywała w okresie swej niezdolności do pracy żadnych czynności w związku z zarejestrowaną na siebie działalnością gospodarczą, nie uzyskiwała z tego tytułu też żadnych dochodów. Jednocześnie organ rentowy, na którym spoczywa ciężar dowodu w zakresie wykazania spełnienia przesłanki z art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy zasiłkowej, nie wykazał inicjatywy dowodowej i nie udowodnił, by odwołująca się osiągała konkretny przychód z tytułu swej działalności gospodarczej. Organ ograniczył się do podania, że odwołująca się miała zarejestrowaną działalność gospodarczą, jednak sama rejestracja tej działalności nie jest równoznaczna z prowadzeniem tej działalności, a w konsekwencji uzyskiwaniem dochodu. Powyższe oznacza więc, że odwołująca się faktycznie nie kontynuowała po ustaniu jej tytułu ubezpieczenia innej działalności zarobkowej, która stanowiłaby dla niej tytuł do objęcia ubezpieczeniem. Tym samym nie sposób uznać, aby spełniona została przesłanka z art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy zasiłkowej przemawiająca przeciwko przyznaniu odwołującej się prawa do zasiłku chorobowego za wskazany w skarżonych decyzjach okres.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w sentencji wyroku, zmieniając obie zaskarżone decyzje i przyznając odwołującej się prawo do zasiłku chorobowego za okres od 1 stycznia 2018 r do 15 lutego 2018 r.

ZARZĄDZENIE

(...)